

TỨ ĐẠI ĐIỀU QUY

Món báu của người tu

Kim Sơn

Tân Luật Cao Đài buộc người tín đồ sau khi nhập môn phải giữ Ngũ Giới Cấm, Tứ Đại Điều Quy và Thánh ngôn về Sự Thương Yêu. Đây là ba món báu mà người tu phải trân trọng giữ gìn, trong đó Tứ Đại Điều Quy là khuôn vàng thước ngọc giúp cho người tín đồ Cao Đài, nhất là bậc thượng thừa, căn cứ vào đó mà giữ mình, tránh phạm sai lầm, để hoàn hảo hóa bản thân, tự rèn luyện mình trở thành hiền nhân thánh thiện.

Tứ Đại Điều Quy có nguồn gốc từ đạo Minh Sư bên Tàu do ông Thương Châu Tử soạn ra để người tu noi theo đó trau giồi đạo hạnh. Sang Tam Kỳ Phổ Độ, xét thấy Tứ Đại Điều Quy về mặt giá trị rất hữu ích cho chư môn đệ Cao Đài nên Đức Chí Tôn dạy chư vị tiên khai Đại Đạo giữ lại trong Tân luật của đạo Cao Đài. Và ở phần “Đạo pháp”, chương V, điều thứ hai mươi hai của Tân Luật có ghi rõ bốn Quy tắc lớn này.

Trong phạm vi bài viết này, xin được học tập điều Quy thứ nhất như sau:

“Phải tuân lời dạy của Bề Trên, chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều độ.

Lấy lễ hòa người, lỗi lầm lỗi phải ăn năn chịu thiệt.”

1. Phải tuân lời dạy của BỀ TRÊN, chẳng hổ chịu cho bậc thấp hơn điều độ

BỀ TRÊN ở đây gồm có BỀ TRÊN vô vi và BỀ TRÊN hữu hình. BỀ TRÊN vô vi gồm có Thầy Mẹ và các Đấng Thiêng Liêng là chư Phật, Tiên, Thánh, Thần. Còn BỀ TRÊN hữu hình là Hội Thánh, các chức sắc, chức việc, lãnh đạo của Thánh sở Cao Đài bao gồm Thánh thất, Thánh tịnh, Cơ quan Đạo.

BỀ TRÊN hữu hình còn là ông bà cha mẹ anh chị trong gia đình, thầy cô giáo nơi trường học, và ban lãnh đạo nơi làm việc mà chúng ta phải vâng lời để trở thành con ngoan, trò giỏi và người nhân viên gương mẫu.

Tuân lời dạy của BỀ TRÊN vô vi là làm theo Thánh ngôn, Thánh giáo, lấy Thánh ngôn Thánh giáo làm kim chỉ nam cho mọi tư tưởng và hành động, vì đó là chân lý dạy chúng ta điều hay lẽ phải, giúp chúng ta sống đúng đạo lý để trở thành người thuần lương đạo đức. Tuân lời dạy của BỀ TRÊN vô vi còn có nghĩa là chấp hành nghiêm chỉnh Tân luật Pháp Chánh Truyền để giữ vững chơn truyền của nền chánh giáo, giữ gìn cho cơ đạo khỏi bị quy phạm.

Tuân lời dạy của BỀ TRÊN vô vi là thể hiện đức tin mạnh mẽ của người tín đồ Cao Đài vào Thầy vào Đạo, vì có tin tưởng thì mới nghe theo lời dạy của các Đấng và chấp hành nghiêm chỉnh luật Đạo.

Còn tuân lời dạy của BỀ TRÊN hữu hình là biết phục tùng tổ chức, và nghe lời khuyên bảo, hướng dẫn của bậc hướng đạo đàn anh. Khi được giao nhiệm vụ thì phải khắc phục khó khăn để hoàn thành tốt nhiệm vụ.

Ngược lại, các chức sắc, chức việc, các vị lãnh đạo Thánh sở trong khi thi hành sứ mạng Thiên ban cũng phải biết lắng nghe ý kiến của bậc thấp hơn là đạo hữu nói chung và những người

cộng sự ở cấp dưới hoặc những người nhỏ tuổi hơn nhắc nhở, góp ý một cách đúng đắn và hợp lý; không nên sĩ diện, không vì tự ái mà tranh cãi với họ, để ngoài tai những lời phê phán đúng lẽ phải, mà trái lại phải tự kiểm điểm bản thân để nhận ra những điều mình đã làm sai hầu điều chỉnh sửa đổi lại cho đúng.

Làm được như vậy là bậc Bề Trên hữu hình thực hiện được đức khiêm tốn, biết phục thiện, dẹp bỏ cái ta mà hạ mình để học những điều hay lẽ phải của cấp thấp hơn hoặc nhỏ tuổi hơn mình, nhờ đó mà hoàn thiện hóa bản thân trở nên người hướng đạo tốt, hành đạo đúng theo đường lối “Vị nhen sanh” của Đại Đạo.

Ông bà ta thường nói: “Nhân vô thập toàn”. Do đó con người phải luôn luôn học hỏi nơi người khác, kể cả người nhỏ hơn mình. Đừng mắc cỡ, tự ái khi cấp dưới hoặc người nhỏ tuổi hơn chỉ cho mình những điều mình chưa biết hay thiếu sót.

Đức Khổng Tử lúc sanh thời là thầy của các bậc trí thức thời bấy giờ, mà vẫn khiêm tốn học hỏi thần đồng Hạng Thác là một cậu bé nhỏ tuổi hơn Ngài rất nhiều.

Đức Chí Tôn có dạy về đức khiêm tốn như sau:

*“Thầy dạy con, khiêm nhường đức tánh,
Đức tánh này là hạnh chơn tu;
Các con nam nữ cần âu,
Trau dồi tánh đức, nhớ câu “hạ mình”.
Con hạ mình, liên tình rất dễ,
Con tự cao, huynh đệ chinh lòng,
Đạo gần đến mức thành công,
Nên Thầy nhắc trẻ hành xong đức này.”¹*

---

1. Thánh Huấn Hiệp Tuyển, quyển 2, bài “Gương hạ mình”.

Hạ mình để học hỏi sẽ làm cho kiến thức và phẩm hạnh mình được nâng cao, trái lại tự cao tự đại sẽ làm cho mình trở nên thấp kém vì sự thiếu hiểu biết của mình.

“Tuân lời dạy của Bề Trên” là cấp dưới thực hiện được đức vâng lời đối với Bề Trên và biết sống khép mình trong kỷ luật đạo làm cho cửa đạo được yên vui trật tự. “Chẳng hổ chịu cho bậc thấp hơn điều độ” là người hướng đạo biết tôn trọng ý kiến của nhơn sanh và giữ được hạnh khiêm tốn làm cho nhơn sanh gần gũi với đạo và đến với đạo dễ dàng.

Một tập thể đạo mà nơi đó cấp dưới biết vâng lời Bề Trên, trật tự kỷ cương được giữ vững và có bậc lãnh đạo tài đức vẹn toàn, khiêm tốn, không kiêu căng tự phụ, không xem thường cấp dưới sẽ là nơi mà người tín hữu Cao Đài cảm thấy vui vẻ và thật sự hạnh phúc mỗi khi đến đó để tu học hành đạo vì có cảm tưởng thật sự gần gũi trong tình thương yêu huynh đệ dưới một mái nhà chung.

2. Lấy lễ hòa người, lờ lảm lỏi phải ăn năn chịu thiệt
Lễ là trật tự, phép tắc, luật lệ mà con người phải tuân theo. Lễ là sự đúng đắn, đúng mực, đúng phép tắc trong thái độ, hành vi và cách cư xử với mọi người.

Công dụng của Lễ rất lớn. Lễ định thân sơ, phân lớn nhỏ. Nếu con người mà có lễ với nhau thì dứt thị phi hiềm khích. Giàu sang mà có lễ thì không kiêu căng ức hiếp kẻ nghèo, người nghèo có lễ thì chí kiên định không vì thấy của cải mà phạm tội. Đấng quân tử có lễ thì ngoài êm, trong không oán với nhau, xã hội sẽ thịnh trị.²

---

2. Theo lời giảng giải của Ngài Minh Thiện về chữ Lễ trong quyển “Nhị Thập Tứ Điều”, Minh Lý Thánh Hội.

Kinh Thi nói:

*“Lễ là món báu giữ theo mình,
Hoạn họa bằng non cũng hết sanh,
Biết đạo làm người tua phục lễ,
Sửa mình dạy chúng học gương lành.”*

Khi mọi người cùng lấy lễ mà đối xử với nhau sẽ đem đến cho nhau sự đồng cảm, trân trọng lẫn nhau, sẵn sàng tương thân tương trợ giúp đỡ nhau cùng tiến bộ. Lễ xua tan mọi hiềm khích đem đến sự hòa ái yêu thương. Lấy lễ hòa người sẽ tạo một khối đại đoàn kết vững mạnh trong đó mọi người thương yêu nhau, thông cảm nhau, dẹp bỏ những dị biệt mà hợp quần, nương vào nhau để tiến bước, người giỏi giúp người yếu kém hơn mình hoàn thành công việc, người dở thì học hỏi người giỏi hơn mình để bắt kịp đà tiến hóa. Tất cả cùng chung tay góp sức hoàn thành đại nghiệp.

Trong cửa đạo nếu mọi người giữ được chữ lễ sẽ mang đến sự hòa ái cho môi trường đạo, làm cho tập thể đạo trở nên đoàn kết, vững mạnh, tạo niềm tin cho người ngoài đạo, làm cho họ đến với đạo dễ dàng, từ đó mỗi đạo được phát triển rộng khắp, cây đạo được sum sê.

Đức Đông Thắng Chơn Như có dạy như sau:

*“Hòa có được an bang tế thế,
Hòa có rồi huynh đệ mới thương,
Hòa rồi chung bước một đường,
Hòa xây dựng đạo hoằng dương giúp đời.*

(...)

*Hòa xây dựng huy hoàng đạo nghiệp,
Khắp đó đây chung tiếp nhiều tay,*

*Kẻ xây ngườì dựng Đạo Thầy,
Mới mong thấy được một ngày vinh quang.”³*

Có hòa thì đất nước an lạc thái bình, có hòa thì huynh đệ mới thương yêu nhau, cùng chung bước một đường để hoàng dương Đại Đạo.

Lỡ lầm lỗi phải ăn năn chịu thiệt

Sống ở chốn trần gian đầy gian nan thử thách, mạnh được yếu thua thì việc phạm lỗi là điều khó tránh khỏi.

Kinh Sám Hối có câu:

*“Người ở thế mấy ai khỏi lỗi,
Biết lạc làm sám hối tội căn,
Tu tâm sửa tánh ăn năn,
Ba giềng nắm chặt, năm hằng chớ rời.”*

Vì vậy khi lỡ phạm lỗi thì thành thật nhận lỗi, ăn năn hối cải, quyết tâm sửa chữa sai lầm và từ bỏ không tái phạm nữa.

Người làm lỗi nếu thật lòng hối cải, đoạn bỏ lỗi lầm sẽ được Đức Chí Tôn xá tội.

Ngài có dạy như sau:

*“Con hồi tưởng tình khuây cơn mộng,
Thầy sẵn sàng tha bổng tội xưa,
Miễn sao con trẻ đoạn chừa,
Xét mình cải hối sớm trưa thật lòng.”*

KẾT LUẬN

Điều quy thứ nhất của Tứ Đại Điều Quy dạy người tín đồ Cao Đài những điều hết sức căn bản và cần thiết cho việc sống đạo

---

3. Cao Thượng Bửu Tòa, 18-8 Bính Ngũ (02-10-1966).

như buộc người tín đồ Cao Đài phải giữ đức vâng lời, sống có kỷ cương phép tắc; bậc hướng đạo phải có đức khiêm tốn, biết nghe lời góp ý đúng đắn và hợp lý của bậc thấp hơn để sửa đổi bản thân trở nên người hướng đạo tốt làm gương cho mọi người noi theo.

Người tu phải biết lấy lễ mà đối xử với nhau để đem đến cho môi trường đạo sự hòa ái yêu thương làm cho tập thể đạo trở nên đoàn kết vững mạnh; phải sống trung thực biết thành thật nhận lỗi, ăn năn tội và giữ mình để không tái phạm nữa, phải biết phục thiện để hướng thiện hầu trau dồi bản thân trở nên người tín đồ Cao Đài thuần lương đạo đức.

Thực hành điều quy thứ nhất của Tứ Đại Điều Quy, người tín đồ Cao Đài học và làm theo Thánh ngôn Thánh giáo để sống đúng đạo lý; tuân theo luật Đạo và nội quy của thánh sở; tập bỏ lần lần tánh ích kỷ nhỏ nhen, điều chỉnh lời nói không hay hoặc những tư tưởng không tốt để không làm tổn hại đến người khác; giữ chữ lễ để sống hòa ái với tất cả mọi người; thành thật nhận lỗi khi được đồng đạo chỉ giúp, sửa lỗi và cương quyết không tái phạm.

THÁNH GIÁO

Con có thánh tâm sẽ có Thầy,
Thầy là Cha cả của Đông Tây,
Tây Đông dầu biết hay không biết,
Thì đức háo sanh cũng thế này.

Đức Chí Tôn, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý

15-01 Đinh Tỵ (04-3-1977).